

کارگردان «شاعر شهر» مطرح کرد:

اگر زنان جهان را اداره می کردند، باز هم این همه جنگ می داشتیم؟

گروه فرهنگ و هنر-کارگردان نمایش «شاعر شهر» می گوید که این نمایش انعکاسی است از جهان بی رحمی که این روزها در آن زندگی می کنیم. نشاط میرمهدی، کارگردان جوانی است که با اجرای نمایش «شاعر شهر ما» سومین اثر نمایشی خود را روی صحنه می برد. او همزمان با اجرای این اثر نمایشی از دغدغه‌هایش درباره زیست انسان امروز در جهان گفت و ابراز تأسف کرد که با وجود سازمان‌های گوناگون حقوق بشر، همچنان جنگ یکی از معضلات بزرگ انسانی در سراسر جهان است. میرمهدی که در نگارش متن نمایش خود، شعری از شارل بودلر، نمایشنامه «بیرون پشت دره» اثر ولفگانگ بورشرت و داستان به صلیب کشیدن حضرت مسیح در انجیل را دستمایه قرار داده، درباره حال و هوای شاعرانه این اثر نمایشی توضیح داد: بسیار دوستدار شعر هستم و خودم هم دو کتاب شعر دارم. در زندگی من شاعری به نام بودلر بسیار اثر گذار بوده و من در اجرای این نمایش از یکی از شعرهای کوتاه او به نام «گم شدن هاله» بهره برده‌ام. شعری که درباره شاعری است که هاله شاعری‌اش ریخته می شود و از سوی دیگر نگاهی دارم به نمایشنامه «بیرون پشت دره» که طی آن شاعری در جنگ گرفتار می شود. در نمایش ما شاعری که درگیر جنگ شده، دنبال هاله شاعرانه خویش است. او اضافه کرد: به جز این دو اثر نگاهی هم به ماجرای مصلوب شدن حضرت مسیح داریم که بر اساس انجیل متی، مردم شهر، در روز محاکمه میان حضرت مسیح و یک راهزن، راهزن را می بخشند و مسیح به صلیب کشیده می شود. در نمایش ما هم شهری هول‌انگیز را می بینیم. مشاهده می کنیم که چگونه مردمان میان‌مایه، در سر نوشت این شهر اثر گذار هستند.

این کارگردان که در نمایش پیشین خود نیز جنگ را مورد توجه قرار داده و حالا برای سومین بار به این پدیده پرداخته است، درباره این موضوع توضیح داد: در هر سه نمایشم کنسپت جنگ مورد توجه بوده است. برایم خیلی غریب است که انسان‌ها این چنین جنگ طلب هستند و مدام پا خود می اندیشم. با وجود این همه سازمان‌های حقوق بشر، این همه جنگ در جهان چه توجیهی دارد و چرا این گونه دچار تناقض هستیم. او با اشاره به محتوای کتاب «جنگ چهره زبانه ندارد» که اثری مستند درباره حضور زنان روس در جنگ جهانی است، افزود: با خواندن این کتاب حیرت کردم که چگونه مردان، پای زنان را به جنگ کشیده‌اند. اطمینان دارم اگر زنان جهان را مدیریت می کردند، نمی گویم همه چیز خوب می شد ولی قطعاً این همه جنگ نمی داشتیم. به هر حال این جنگ زمانی به کمک اسلحه پیوده و امروز هم در قالب مدمایا صورت می گیرد. این کارگردان که در اجرایش از دوربین استفاده می کند، درباره این موضوع نیز گفت: در هر سه نمایشم دوربین داشته‌ام. در این نمایش هم دوربین به عنوان پدیده‌ای که ناظر بر ماست و همه چیز را زیر نظر دارد، مورد استفاده قرار گرفته است و نمایش ما گرچه رئال است ولی سوهایی سوررئال هم دارد. میرمهدی در بخش دیگری از صحبت‌های خود با ابراز تأسف از وجود چند دسته‌گی در تئاتر امروز کشورمان ادامه داد: من کسانی را که خود کار نمی کنند ولی نسل جوان تری مانند ما را به کار کردن تشویق می کنند، می ستایم. معتقدم ما با بازتاب جهان اطراف خود هستیم. در طول تاریخ، هنرمندان در سخت‌ترین شرایط حرف خود را زده‌اند و گاه به دلیل اثر هنری خود تبعید هم شده‌اند. به کسانی که کار نمی کنند، احترام می گذارم ولی دلگرمی که عده‌ای به منی که کار می کنم ناسزا می گویند و متأسفانه حرف آنان موثرتر از افرادی است که گوشه نشسته‌اند و به عقاید دیگران احترام می گذارند. اتفاقاً نمایش من هم درباره تأثیر گذاری همین افراد کم‌مایه در جامعه‌ای است.

او که در کنار کارگردانی به تدریس تئاتر هم مشغول است، ادامه داد: خوشحالم که در اجرای هر سه نمایشم از حضور هنر جوانان هم بهره برده‌ام. آنان فرصتی پیدا می کنند که در کنار افراد بسا تجربه به فعالیت بپردازند و من از تک تک آنان خیلی آموخته‌ام. امیدوارم بتوانیم در این روزهای سخت، روزنه‌ای امید در دل این هنر جوان جوان بتابانیم. نمایش «شاعر شهر» به نویسندگی و کارگردانی نشاط میرمهدی و بازی حمیدرضا محمدی، امیرحسین طاهری، حامد مهدی نژاد، ندا قهرمانپور، آتنا نیکانم، سونر بیات، تا اواخر اسفند ماه در تالار حافظ روی صحنه است. ساعت اجرای این نمایش ۱۸ و پانزده و مدت زمان آن ۷۵ دقیقه است.

فیلمی که بی سر شد:

موضع متفاوت «بی بدن» نسبت به قصاص

محمد تقی فهم منتقد سینما با اشاره به مضمون فیلم «بی بدن» نسبت به قصاص و همدلی با خانواده مقتول، بیان کرد که این فیلم موضع تازه‌ای داشت که در این سال‌ها در سینما کم‌تر دیده‌ایم.

نیما رحیمی

گروه فرهنگ و هنر-محمد تقی

فهم منتقد سینما درباره فیلم «بی بدن» که در جشنواره فیلم فجر در نامزدی‌ها و جوایز ناکام ماند و ویژگی‌های این اثر سینمایی بیان کرد: فیلم «بی بدن» یکی از قربانیان جدی کشمکش‌های درون جشنواره‌ای بود که نادیده گرفته شد و این نشان می دهد داوری‌ها در برخی مقاطع می توانست با رعایت نشدن انصاف یا دخالت برخی مسائل فرامتنی به سینما به ویژه سینمای خوب آسیب جدی بزند؛ آسیب به فیلم‌هایی که می توانست الگویی برای سینمای آینده باشند مخصوصاً از جانب فیلم اولی‌ها که با یک انگیزه و دغدغه جدی وارد کار می شوند.

معنا و موضع تازه‌ای به

قصاص در «بی بدن»

وی اضافه کرد: بعد از سال‌ها

که فیلم‌های متعددی درباره قصاص ساخته شده است این فیلم معنای تازه‌ای را دنبال می کرد.

به نظرم ما تاکنون مثل این فیلم نداشته‌ایم و «بی بدن» اولین فیلمی بود که توانست موضع خوبی درباره قصاص به نمایش بگذارد و باید به آن التفات جدی تری صورت می گرفت.

فیلم در بیان دغدغه خود به خوبی پیش می رود و هم تکنیکی و هم فرمی موفق است. این مهم است چراکه همانطور که گفتیم در باب قصاص چنین فیلمی تاکنون نداشته‌ایم و اتفاقاً چنین فیلم‌هایی باید برای مدیران و حوزه قضایی مهم‌تر باشد.

فهم با اشاره به موضوع قصاص تصریح کرد: فیلم‌های زیادی درباره قصاص ساخته شده‌اند و طرح این موضوع به یک اپیدمی در سینمای ما تبدیل شده است. گاهی در دوره‌ای یک باره ۵ یا ۶ فیلم درباره قصاص مواجه می شدیم

چون به لحاظ دراماتیک موضوع پرکششی است و همواره هم در نتیجه نهایی این فیلم‌ها، قصاص مورد نقد قرار می گرفت. به هر حال قصاص از نظر عمومی و دینی و مذهبی یک حکم بسیار دقیق، سنجیده، متصفانه و حتی لازم و نسکات علمی هم مورد توجه به روز است یعنی به لحاظ مؤلفه‌های کشمکش‌های درون جشنواره‌ای بود که نادیده گرفته شد و این نشان می دهد داوری‌ها در برخی مقاطع می توانست با رعایت نشدن انصاف یا دخالت برخی مسائل فرامتنی به سینما به ویژه سینمای خوب آسیب جدی بزند؛ آسیب به فیلم‌هایی که می توانست الگویی برای سینمای آینده باشند مخصوصاً از جانب فیلم اولی‌ها که با یک انگیزه و دغدغه جدی وارد کار می شوند.

این منتقد سینما تصریح کرد: این فیلم‌ها چالشی هم در سطح جامعه ایجاد می کرد که خود من همیشه با آن مشکل داشتم و همین ذهنیت منفی نسبت به قصاص دارد «بی بدن» برای اولین بار سعی دارد این تعادل را حفظ کند و مخاطب را به سستی نمی برد که فکر کند حق با قاتل است.

دوربین در فیلم به گونه‌ای در میزانشن‌ها و دادگاه دکوپاژ شده که اگر چه گاهی به سمت قاتل هم می رود و به او هم نزدیک می شود اما حق را به مقتول می دهد و مخاطب هم در دادگاه وجدان خود به این نتیجه می رسد که حق با مقتول است.

وی اضافه کرد: تا آنجایی که من در ذهنم مرور می کنم ما فیلمی نداشته‌ایم که در این سوژه موفق باشد و توفیق سوژه هم این است که وقتی فیلم تمام می شود این گونه نیست که اگر خبری درباره چنین ماجراهایی بشنوم حق را به قاتل دهیم و بگوییم نباید قاتل قصاص شود.

موقیبت «بی بدن» در این است که یک جنبه به قضیه قصاص

نزدیک نمی شود، به هر ۲ تقابل توجه دارد، دوربین این نوسان و رفت و برگشت به محیط خانواده مقتول و قاتل را نشان می دهد.

کارگردان نخواستسته یک فیلم آوانسگارد برای پسند جشنواره‌های خارجی بسازد این منتقد سینما تصریح کرد: این همه سال است که مدیران می خواهند چنین نگاهی را نسبت به قصاص ترویج دهند و حالا جوانی پیدا شده که فیلم اولش را در این باره ساخته است اما مورد توجه قرار نمی گیرد.

کارگردان‌های فیلم اولی معمولاً سمت آثار روشنفکرانه می روند اما اینجا کارگردان نخواستسته یک فیلم آوانسگارد و روشنفکرانه برای پسند جشنواره‌های خارجی بسازد تا قصاص را دستاویزی کرده باشد که برای رشد خود پله بسازد.

این همه فیلم در این سال‌ها با بودجه دولتی ساخته می شود اما چنین فیلمی به خروجی نرسیده است. این فیلم چون دلی و دغدغه فیلمساز است با مخاطب ارتباط می گیرد و اگر دغدغه اش نبود مثل باقی فیلم‌هایی می شد که بیشتر به درد آمار و آرشیو می خوردند.

فهم با اشاره به نقاط ضعف فیلم تصریح کرد: این فیلم خوش ساخت است اما طبیعتاً یک فیلم عالی نیست. ما در این جشنواره فیلم‌هایی داشتیم که میلیارد میلیارد برایشان خرج شده است اما حتی تیب هم نداشتند چه برسد به شخصیت. فیلم‌هایی که برای هر دقیقه آن چند صد میلیون تومان هزینه شده است.

ما در سینمای ایران هنوز نمی توانیم شخصیت بسازیم حتی به صورت تئیکال هم نداریم، طبیعتاً در این فیلم هم مشکل شخصیت پردازی را داریم. قهرمان «بی بدن» این نشانی به لحاظ اجرایی شکست

خورده است پس حتماً این فیلم هم تقدیر است.

«بی بدن» کاری را می کند که دستگاه‌های تبلیغی جمهوری اسلامی باید انجام می دهند

وی با اشاره به نقش بازپرس در فیلم اظهار کرد: ما چنین بازپرسی در قوه قضائیه نداریم از این رو شخصیت پردازی او کاملاً تقدیر است.

این بازپرس جعلی است اما فیلمساز دوست داشته است بازپرس‌ها اینگونه باشند. بازپرس مگر شلوار چین می پوشد؟ این بازپرسی متعلق به سینمای اروپاست اما با همه اینها باز هم می توان گفت در مضمون فیلم، هیچ خطرسازی برای دستگاه قضائی و تبلیغی نیست. بلکه به نظرم در خدمت این دستگاه

این فیلمساز اتفاقاً دارد از نظر مضمونی کمک می کند و کاری می کند که این دستگاه‌ها در طول این سال‌ها باید انجام می دادند.

این منتقد سینما اضافه کرد: در سینمای ما فیلمسازان تعلیق بلد نیستند اما این فیلم از ابتدا تعلیق دارد و با مدل آثار معروف جهان همچون کارهای هیچکاک نزدیک است، با اینکه قصه فیلم را هم می دانیم. این نشان می دهد این گزاره که

خیلی‌ها می گویند قصه را اسپویل نکنید بی معناست چون اگر قصه‌ای خوب تعریف شود و شما از قبل آن را بدانید باز هم داستان را دنبال می کنید. فیلمساز کاری می کند که شما تا آخر روی صندلی بنشینید. فهم درباره داوری‌های امسال جشنواره عنوان کرد: هر چقدر داوری‌ها به شیوه درست تری پیش رود و معتبرتر باشد جشنواره‌ها ارزشمندتر می شود. اعتبار جشنواره‌ها همواره به داوران است. اگر جشنواره‌های قدرتمند جهانی را ببینید یک ماه قبل داوران را اعلام می کند چون داوران هستند که بر این اعتبار می افزایند و مخاطب را کم و زیاد می کنند.

در بخش مسابقه برای هیأت داوران موضوع و مضمون نباید مهم باشد اگر اینگونه باشد هیأت داوران یک ممیزی مجدد انجام داده است وی اضافه کرد: باید این نکته را لحاظ کرد که وقتی آثاری در جشنواره پذیرفته شد داوران باید همه آثار را مثل هم ببینند و بین فیلم «بی بدن» و مثلاً فیلم آقای افخمی تفاوتی در ممیزی قائل نشوند بلکه به جنبه‌های زیبایی شناسی، تأثیر گذاری و فرم توجه شود.

موضوع و مضمون نباید مساله باشد؛ آن مساله و طبقه هیأت انتخاب بوده و کار خودش را انجام داده است. اگر برای داوران موضوع

در همه سال‌ها همه فیلم‌ها و انتخاب‌شان فراز و فرود داشته و مخالف و موافق در این زمینه بوده است ولی امسال تنها سالی است که کمتر شخصی را می توانید پیدا کنید که مطلبی در تأیید فیلم «صبح اعدام» نوشته باشد و فیلم را دارای ویژگی‌هایی بدانند که لایق این میزبان از توجه باشند.

مضمون مهم باشد انگار هیأت داوران یک ممیزی مجدد انجام داده است و مثلاً در نظر می گیرد که فیلم افخمی یا دهه فجر متناسب است و یا حرکات ژورنالیستی او را هم در نظر می گیرد و بعد تدوین فیلم را هم نامزد می کند و در این میان فیلم «بی بدن» اساساً بی سر می شود.

این منتقد سینما درباره مخالفت‌ها و موافقت‌ها با داوری‌ها در ادوار مختلف جشنواره بیان کرد: در همه سال‌ها همه فیلم‌ها و انتخاب‌شان فراز و فرود داشته و مخالف و موافق در این زمینه بوده است ولی امسال تنها سالی است که کمتر شخصی را می توانید پیدا کنید که مطلبی در تأیید فیلم «صبح اعدام» نوشته باشد و فیلم را دارای ویژگی‌هایی بدانند که لایق این میزبان از توجه باشد.

وی در پایان گفت: خود آقای افخمی هم از این انتخاب تعجب کرد ولی بلد است که با قاعده بازی کند و می داند در این جشنواره به نکات دیگری توجه می شود.

البته این فیلم ویژگی‌های خوبی هم دارد و برای این خوب است که چند تا کلیپ از آن دریاورند و ارزش دارد اما به عنوان یک سینمایی و درام که باید الگویی تولید در سینمای ایران باشد چندان امتیازی نمی گیرد.

معرفی دفاتر املاک جزیره زیبای کیش

آژانس املاک وکیل
مدیریت: دکتر ناصر طاهری
دکترای حقوق خصوصی
وکیل پایه یک دادگستری

۰۹۱۲-۷۶۹۳۵۹۱
۰۷۶-۴۴۴۶۸۸۵

بازار سارینیاک، طبقه سوم
واحد ۳۰۶

املاک پرشین
به مدیریت: مصطفی شهسواری

۰۹۳۴۷۶۸۳۳۳۳

آدرس: بازار رویامال،
طبقه دوم، واحد ۲۰۹

اقتصاد کیش
روزنامه

محل معرفی
دفتر املاک شما

۰۷۶-۴۴۴۲۴۹۹۹

املاک حبیبی
به مدیریت: عبدالغنی حبیبی
کارشناس اسناد رسمی

۰۹۳۹۱۹۸۹۵۴۵
۰۹۱۷۱۹۸۹۵۴۵

آدرس: بلوار میرمهنا، بلوار نیایش،
نبش خیابان کرانه، پلاک ۲

نقاشی ساختمان زارعی

با ۱۵ سال سابقه کار
در جزیره کیش و تهران

اجرای انواع رنگ های داخل و نما
سانمارکو. جوتن. اکریلیک
پلاستیکی. روغنی. پتینه
درز گیری. ماستیک کناف
مولتی کالر. کیمنتکس و
رونکس و... سیلر کلر درب چوبی
آهنی و ...

انواع رنگ مختلف دلخواه شما مشتری گرامه

۰۹۳۴ ۷۶۹ ۸۶۱۰
۰۹۱۹ ۸۷۱ ۶۲۵۰

کیشوندان عزیز - می توانند هر گونه مشاهده عرضه مواد غذایی فاسد یا تاریخ مصرف گذشته در فروشگاهها و مراکز عرضه مواد غذایی را به این شماره ها اعلام دارند ۱۹۰ - ۱۲۴ - ۴۴۴۲۳۳۱۱ - ۰۹۳۴۷۶۹۰۱۹۹

روابط عمومی مرکز بهداشت کیش